

Sygn. akt IX W 3474/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie: Przewodniczący - SSR Joanna Sienicka

Protokolant – Kalina Pawełko

w obecności oskarżyciela publ. P. S.

po rozpoznaniu w dniu 3 i 19 XII. 2013r., 16 I 2014r

sprawy **P. K.**

s. W. i A. z domu C.

ur. (...) w N.

obwinionego o to, że: I. w dniu 7 sierpnia 2013r. około godziny 18:00 na drodze publicznej w O. na skrzyżowaniu ul. (...) będąc pasażerem pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) celowo zaciągnął hamulec ręczny pojazdu w celu uniemożliwienia jazdy, czym utrudnił i tamował ruch innym pojazdom, a ponadto wysiadając z pojazdu na środku skrzyżowania, jako osoba piesza, nie zastosował się do obowiązku korzystania z przejścia dla pieszych i chodził po jezdni poza wyznaczonym przejściem dla pieszych

- tj. za wykroczenie z art. 90 kw, 97 kw w zw. z art. 3 ust.1 i art. 13 ust 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

II. w tym samym miejscu i czasie jak w pkt. 1 w miejscu publicznym na środku skrzyżowania ulic przy otwartych drzwiach pojazdu używał słów nieprzyzwoitych powszechnie uznanych za obelżywe w stosunku do kierującego pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...)

-tj. za wykroczenie z art. 141 kw

ORZEKA

I obwinionego P. K. uznaje za winnego tego, że w dniu 7 sierpnia 2013r. około godziny 18:00 w O. przed skrzyżowaniem ul. (...) będąc pasażerem pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) po wyjściu z pojazdu jako osoba piesza, nie zastosował się do obowiązku korzystania z przejścia dla pieszych i chodził po jezdni poza wyznaczonym przejściem dla pieszych i za to z mocy art. 97 kw w zw. z art. 13 ustawy Prawo o ruchu drogowym skazuje go, wymierzając na podstawie art. 97kw karę grzywny w kwocie 300(trzysta)zł;

II uniewinnia obwinionego od stawianych mu zarzutów w pozostałym zakresie ;

III na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty, na podstawie art. 118 § 2 kpw w części uniewinniającej koszty postępowania ponosi Skarb Państwa

Sygn. akt IX W 3474/13

UZASADNIENIE

P. K. został obwiniony o popełnienie wykroczeń z art. 90 kw, 97 kw w zw. z art. 3 ust.1 i art. 13 ust 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym i art. 141 kw polegających na tym, że: w dniu 7 sierpnia 2013r. około godziny 18:00 na drodze publicznej w O. na skrzyżowaniu ul. (...) będąc pasażerem pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) celowo zaciągnął hamulec ręczny pojazdu w celu uniemożliwienia jazdy, czym utrudnił i tamował ruch innym pojazdom, a ponadto wysiadając z pojazdu na środku skrzyżowania, jako osoba piesza, nie zastosował się do obowiązku korzystania z przejścia dla pieszych i chodził po jezdni poza wyznaczonym przejściem dla pieszych, oraz w tym samym miejscu i czasie, w miejscu publicznym na środku skrzyżowania ulic przy otwartych drzwiach pojazdu używał słów nieprzyzwoitych powszechnie uznanych za obelżywe w stosunku do kierującego pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...)

Obwiniony mieszka w O., pracuje w Z. Ż., osiąga dochód miesięczny około 1400zł, nie ma nikogo na utrzymaniu, jest kawalerem.

Pokrzywdzony T. L. prowadzi działalność gospodarczą – (...). W firmie tej zatrudniał do dnia 5 sierpnia 2013r obwinionego P. K. na stanowisku spawacza.

W dniu 7 sierpnia 2013r. między godziną 17 a 18 pokrzywdzony T. L. przyjechał samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) na stację paliw S. przy ul (...). Przywiózł do O. dwóch pracowników, których zatrudniał w swoim zakładzie - W. C. i A. L. (1). Wymienieni wysiedli z pojazdu. Wówczas wsiadł do niego obwiniony P. K. zajmując miejsce z tyłu pojazdu. Siedzenie obok pokrzywdzonego zajął znajomy obwinionego. P. K. zażądał od pokrzywdzonego wynagrodzenia za pracę wykonywaną w jego zakładzie. Siedząc w samochodzie używał słów wulgarnych i groził pokrzywdzonemu - jak na k 31v. Mężczyzna zajmujący siedzenie z przodu po chwili wysiadł z samochodu. Pokrzywdzony odjechał ze stacji z zamiarem udania się do Komendy Policji celem wyjaśnienia sprawy. Obwiniony nadal znajdował się na tylnym siedzeniu jego pojazdu. T. L. zatrzymał się na ul (...) na skrajnym lewym pasie ruchu przed skrzyżowaniem z ulicą (...) z uwagi na emitowany przez sygnalizator czerwony sygnał świetlny. Obwiniony w dalszym ciągu używał słów wulgarnych, sięgnął do hamulca ręcznego i zaciągnął go. W tym czasie pokrzywdzony nadal oczekiwał na zapalenie się sygnału zielonego. Następnie obwiniony wysiadł z pojazdu od strony kierowcy na pas zieleni rozdzielający pasy ruchu dla przeciwnych kierunków jazdy. Przebiegł za samochodem pokrzywdzonego przez jezdnię w kierunku stacji S. poruszając się między pojazdami znajdującymi się na ul (...). Nie korzystał z przejścia dla pieszych znajdującego się przed pojazdem pokrzywdzonego. T. L. użył sygnału dźwiękowego. Zgłosił zdarzenie na policji.

(d. zeznania T. L. k 6v- 7v, G. D. k 45, W. C. k 39-39v, A. L. k 39v, wydruk z bazy K. k 13- 16, notatka k 23, 27, nagranie k 41, informacja k 42, wyjaśnienia obwinionego k 31-31v).

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, iż w dniu zdarzenia spotkał się z pokrzywdzonym na stacji paliw S. przy ul (...) w O.. Pokrzywdzony nie zapłacił mu za jeden dzień pracy, którą wykonywał w jego zakładzie. Chciał odzyskać pieniądze. Gdy pokrzywdzony przyjechał na stację wsiadł do jego samochodu zajmując siedzenie z tyłu. Spytał czy odda mu pieniądze. Pokrzywdzony sam zaproponował mu żeby wsiadł do jego samochodu i zamknął drzwi. T. L. oświadczył, że zaraz odda mu pieniądze i ruszył w piskiem opon. Nie mówił, że jedzie na policję. Zatrzymał się na skrzyżowaniu na czerwonym świetle. Wówczas obwiniony wysiadł z jego pojazdu z lewej strony na pas zieleni. Pokrzywdzony stał wówczas na lewym skrajnym pasie ruchu przed pasami dla pieszych. Po tych pasach obwiniony przeszedł na drugą stronę ulicy. Zaprzeczył by zaciągnął hamulec ręczny i używał słów wulgarnych (k 31-31v).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego dotyczącym przebiegu przedmiotowego zdarzenia, uznając je za przejaw przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie. Twierdzenia obwinionego pozostają w sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonego, z których wynika, iż obwiniony wsiadł do jego pojazdu wbrew jego woli, następnie siedząc w pojeździe używał słów wulgarnych, groził mu. Pokrzywdzony na rozprawie zeznał, iż przestraszył się zachowania obwinionego, postanowił pojechać z nim na policję. Dojechał do skrzyżowania ul (...) z S. . Zatrzymał się przed sygnalizatorem na lewym pasie ruchu. Wówczas obwiniony otworzył drzwi tylne z lewej strony. Siedząc w samochodzie sięgnął do hamulca ręcznego i zaciągnął go. Doszło między nimi do szamotaniny. Obwiniony przeklinał cały czas. Następnie energicznie wysiadł z samochodu i przebiegł między

pojazdami na drugą stronę ulicy (...), na skrót w kierunku stacji S.. Nie korzystał wówczas z przejścia dla pieszych, które znajdowało się przed pojazdem pokrzywdzonego. Obwiniony przechodził przez jezdnię za jego pojazdem. W tym czasie zapaliło się zielone światło, samochody ruszały. Pokrzywdzony użył sygnału dźwiękowego. Dodatkowo podał, że czasie gdy obwiniony zaciągnął hamulec ręczny w jego pojeździe, sygnalizator emitował sygnał czerwony lub żółty. W toku czynności wyjaśniających pokrzywdzony podawał co prawda, iż zaciągnięcie hamulca ręcznego miało miejsce podczas emitowania sygnału zielonego przez sygnalizator, lecz w jego relacji przed Sądem okoliczność ta nie została potwierdzona. Pokrzywdzony przyznał, iż obwiniony był przez niego zatrudniony, lecz porzucił pracę. Oświadczył, iż zapłacił mu wynagrodzenie za pracę wykonaną, to obwiniony nie zwrócił mu za spowodowane szkody.

Sąd w całości podzielił zeznania pokrzywdzonego uznając je za spójne, logiczne, rzeczowe. Należy zauważyć, iż z zeznań wyżej wymienionych wynika, że obwiniony przechodząc przez jezdnię ul (...) nie korzystał z pasów bezpieczeństwa; słów wulgarnych używał siedząc w jego pojeździe, a hamulec ręczny zaciągnął, gdy samochód stał przed sygnalizatorem emitującym światło czerwone lub żółte.

W analogiczny sposób Sąd ocenił zeznania W. C. (2) i A. L. (1). Z ich relacji wynika, iż widzieli jedynie, jak obwiniony i drugim mężczyzną wsiadał do samochodu pokrzywdzonego zajmując miejsce z tyłu. Z zeznań W. C. (2) wynika, iż T. L. nie zapraszał go. Później świadek ten nie słyszał już rozmowy obu mężczyzn. Widział jak pokrzywdzony z obwinionym odjeżdżają ze stacji paliw. Nie widział jak obwiniony przechodził przez jezdnię, nie słyszał jak używał słów wulgarnych. Z relacji pokrzywdzonego dowiedział się, iż obwiniony wysiadł z samochodu na czerwonym świetle i uciekł. Także A. L. (1) nie widział jak obwiniony wsiadał z samochodu pokrzywdzonego. Z relacji oby w/w świadków wynika natomiast, iż nie stwierdzili by na ul (...), gdzie był przystanek na którym czekali na autobus, powstał zator w ruchu pojazdów.

Sąd nie kwestionował także zeznań G. D. (2), które jednak niewiele wniosły do sprawy jako, iż świadek nie widział przedmiotowego zdarzenia.

W świetle dokonanych ustaleń zarzut stawiany obwinionemu, iż celowo zaciągnął hamulec ręczny pojazdu w celu uniemożliwienia jazdy, czym utrudnił i tamował ruch innym pojazdom, nie znalazł potwierdzenia. Sąd dał wiarę twierdzeniom pokrzywdzonego, iż zaciągnięcie hamulca ręcznego przez obwinionego miało miejsce. Jednocześnie jednak zgromadzone dowody nie wskazują, iż działanie to wywołało skutki wskazane przez oskarżyciela. Pojazd pokrzywdzonego stał wówczas przed skrzyżowaniem oczekując na zmianę sygnału świetlnego. Emitowany sygnał czerwony lub żółty nie uprawniał pokrzywdzonego do wjazdu za sygnalizator. Trudno zatem przypisać obwinionemu tamowanie i utrudnianie ruchu innym pojazdom poprzez zaciągnięcie hamulca ręcznego.

Z zeznań samego pokrzywdzonego wynika, iż obwiniony używał słów wulgarnych siedząc w jego samochodzie. Mając to na uwadze zarzut stawiany obwinionemu, iż używał w miejscu publicznym na środku skrzyżowania ulic słów nieprzyzwoitych powszechnie uznanych za obelżywe nie został potwierdzony. Miejscem publicznym jest miejsce dostępne dla nieograniczonej liczby osób – jak plac, ulica. Nie jest nim z całą pewnością pojazd osoby prywatnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał P. K. za winnego tego, że w dniu 7 sierpnia 2013r. około godziny 18:00 w O. przed skrzyżowaniem ul. (...) będąc pasażerem pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) po wyjściu z pojazdu jako osoba piesza, nie zastosował się do obowiązku korzystania z przejścia dla pieszych i chodził po jezdni poza wyznaczonym przejściem dla pieszych.

Czyn ten wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 97 kw w zw. z art. 13 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Mając na uwadze dokonane ustalenia Sąd uniewinnił obwinionego od stawianych mu zarzutów w pozostałym zakresie.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę dane o karalności obwinionego – k 23.

W świetle wskazanych wyżej okoliczności i faktu naruszenia przez obwinionego jednej z podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 300zł złotych.

Orzeczone karę, w ocenie Sądu, jest współmierną do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwolnił obwinionego od kosztów postępowania i opłaty, uznając, iż osiągnane przez niego dochody nie pozwalają mu na ich uiszczenie; na podstawie art. 118 § 2 kpw w części uniewinniającej koszty postępowania ponosi Skarb Państwa